

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 6 năm 2016

Số 296

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Trăm người ngàn tánh so đo tại sao ?
2. Thâm sâu đời đạo là sao ?
3. Sự mong muốn do đâu mà có ?
4. Điện năng của cơ thể nằm ở đâu ?
5. Bộ mặt gồm có những gì ?
6. Kim mộc thủy hỏa thổ do đâu hình thành ?
7. Dốc lòng tu sửa có ích lợi gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Du Thuyền Legend of the Sea, 04/09/98 3 : 15 AM 1) Hỏi: Trăm người ngàn tánh so đo tại sao ? Đáp: Thừa mọi người đều chung sống, nhưng mỗi trình độ hiểu biết khác nhau, mỗi duyên mỗi màu khác nhau, hiệp nhứt nguyên khí của Trời Đất chỉ có tu, chung hành chung tiến về nơi thanh tịnh sẵn có trong chơn tâm mà tu. Kệ : Quý Trời yêu Phật tiến vui thanh Khai triển tâm linh giúp các ngành Quy hội tình người trong thức giác Vui hành thanh tịnh thật là nhanh.	Du Thuyền Legend of the Sea, 05/09/98 3 : 15 AM 2) Hỏi: Thâm sâu đời đạo là sao ? Đáp: Thừa thâm sâu đời đạo, là khai triển nội tâm, phát triển từ trường từ trong ra ngoài. Đời là giải được trược khí, ứng phó với hoàn cảnh hiện tại, đạo là quân bình nội thức hướng thượng phân giải. Kệ : Minh tâm mới rõ thực tài ứng Cảm thức tâm linh tự cảm mừng Tiến hóa vô cùng không gián đoạn Khai minh tâm đạo tiến từ từng.
Du Thuyền Legend of the Sea, 06-09-98 5 : 00 AM 3) Hỏi: Sự mong muốn do đâu mà có ? Đáp: Thừa sự mong muốn do sự nhìn thấy và cảm thức hình thành ý muốn kết tụ thành một tập quán si mê muốn có và muốn đạt được. Kệ : Duyên gây tập quán chuyển an lành Thích thú say mê muốn đạt nhanh Cơ tạng ẩn tàng trong chốc lát Hình thái ý động thật là nhanh.	Vancouver, 07/09/98 5 : 10 AM 4) Hỏi: Điện năng của cơ thể nằm ở đâu ? Đáp: Thừa điện năng của cơ thể nằm ở tim, gan và thận, hội tụ xuất phát lên trên bộ đầu, liên hệ chấn động thanh nhẹ của càn khôn vũ trụ, xuất phát và trụ đúng đường thì sẽ phát sáng trong nội tâm, quân bình gọi là đạo tâm, vượt khỏi tầng mê chấp và thiếu dũng chí, thăng hoa theo chiều sâu thanh nhẹ của tâm linh. Kệ : Trụ hoá thanh bình chuyển tiến thân Điện năng giao cảm tự phân lân Trong không mà có tùy duyên tiến Vượt khỏi trùng dương tự xét phân.
Las Vegas, 08/09/98 5 : 25 AM 5) Hỏi: Bộ mặt gồm có những gì ? Đáp: Thừa bộ mặt gồm có, điện năng của cơ tạng cung ứng, qua sự lưu thông của thần kinh chuyển chạy khắp toàn thân, liên hệ từ bên trong cho đến bên ngoài, xuất phát hòa hợp với chấn động điện năng của càn khôn vũ trụ, nhìn mặt có thể hiểu được hành giả, khỏe hay là bệnh ra sao, càng thanh tịnh sẽ càng hiểu rõ. Kệ : Thân hình cấu trúc rất tinh vi Điện giới phân minh tiến kịp kỳ Liên hệ không ngừng trong chuyển tiếp Hành trình chơn pháp tự mình ghi.	Las Vegas, 09/09/98 2 : 20 AM 6) Hỏi: Kim mộc thủy hỏa thổ do đâu hình thành ? Đáp: Thừa kim mộc thủy hỏa thổ, do nguyên lý tự nhiên cấu trúc hình thành, dưới sự điều khiển của từ trường thanh tịnh, điện năng của Trời Đất, gọi là thiên cơ, âm thầm làm việc và không tiết lộ được. Kệ : Nguyên khí Trời ban rất nhiệm màu Càn khôn vũ trụ vẫn thành trao Nhơn sinh thụ hưởng chiều sâu tiến Dứt khoát tâm linh tự tiến mau.
Las Vegas, 10/09/98 1 : 30 AM 7) Hỏi: Dốc lòng tu sửa có ích lợi gì không ? Đáp: Thừa dày công tu sửa rất ích lợi cho tâm thân, mỗi mỗi muốn thành công đều phải kiên trì. Kệ : Thực hành chất phác tự quy nguyên Vốn sẵn có không vẫn nổi liền Đời đạo song hành chung giải tiến Quy nguyên giềng mối chẳng lo phiền.	

MẪU ÁI 12

*“Tình thương Trời Phật chung hòa
Mẹ cha cũng vậy lập đà hóa sanh
Nuôi con đến lúc trưởng thành
Mong con sớm đoạt chơn hành dựng xây.”*

Sự thay đổi của vũ trụ và sự biến chuyển xây dựng của con người trong lúc trưởng thành luôn luôn nhận được sự phản ảnh tốt đẹp sau mọi chiều hướng kích động.

*“Thế gian sống cảnh cơ còng
Thiên Đàng sống cảnh cảm thông muôn bề
Tình thương mẹ vẫn tiến kẻ
Giúp con thông cảm các bề kẹt thông.”*

Dù bất cứ ở trường hợp nào, người mẹ cũng muốn đem lại ánh sáng cho người con thương yêu, do tình thương của người đã tạo thành.

*“Chuyển luân luân chuyển hóa sanh
Phân hành định luật người sanh lấy người
Miệng cười ướm nở hoa tươi
Mừng xuân Tân Hợi người người nhớ Mẹ.”*

Một năm mới là một niềm vui giữa tình thương mẫu tử, tưởng nhớ ông bà và chấp nhận luật hóa sanh ở tương lai cũng như hiện hành.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 24/1/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

ĐẠI SƯ HUYNH

Hình sau đây được chụp khoảng năm 1994/1995, tại quận Cam, Nam Cali. Chủ nhà là anh Sơn (*Hùng Phong*), người mặc áo trắng đeo kính, ngồi thứ nhì từ phải sang; anh và bà xã cùng tu Vô Vi. Tôi ngồi thứ nhì từ trái sang, đầu trọc, đeo kính. Ba vị ở các vị trí 1, 3, 5 đều có địa vị rất cao thời trước năm 1975. Vị áo đen ngồi giữa tuy cũng tu lâu nhưng không bằng hai vị ngồi bìa, đây là **hai đại sư huynh**, nếu tìm hiểu hành trình tu học của các vị kính mến này bạn đạo sẽ thấy vài điểm để học hỏi.

1. Bác Nguyễn xuân Liêm (mặc áo khoác xanh) ngồi bìa trái, là người in Kinh A Di Đà Chú Giải cho Đức Tổ Sư. Bác xin tu với Đức Tổ Sư nhưng Đức Tổ Sư để cho Đức Thầy chỉ pháp cho bác (không cho bác làm sư thúc của đa số bạn đạo, mà chỉ làm đại sư huynh). Khi thân phụ bác mất, Đức Tổ Sư bảo Đức Thầy rờ trên xác sắp mất để cho điện. Khi bác mới sang Mỹ vào đầu thập niên 1990, để cảm ơn bác in quyển kinh quý, tôi mời bác đi du thuyền với Đức Thầy ở San Diego. Bác kể với tôi là Đức Tổ Sư nhờ Đức Thầy in kinh này nhưng Đức

Thầy không nhận, Đức Tổ Sư mới nhờ bác. Khi 8 bạn đạo theo Đức Thầy đi Las Vegas chơi thì cũng có bác. Mấy năm bác sang Mỹ, mỗi cuối tuần bạn đạo quận Cam thường chở bác đến thiền đường Thiền Thức, có lần tôi gặp bác ở thiền viện Vĩ Kiên trong một dịp lễ nào đó.

Khoảng năm 1972, bác và Đức Thầy sang Pháp. Bác xin Đức Thầy mặc quần lót ngồi thiền ngoài công viên rất lạnh để bác chụp hình. Chuyện này không biết có liên quan đến lịch sử Vô Vi Pháp có trước Vô Vi Mỹ, Canada 3 năm hay không? (Thực

tế là 7 năm, vì phải đến năm 1979 khi Đức Thầy đến Phi Luật Tân, sách Tôi Tầm Đạo được t/đ Culver City bên Mỹ in thì mới có nhiều bạn đạo mới). Trước khi về nước, Đức Thầy bảo bác bỏ việc, ở lại Pháp, nhưng bác không dám. Năm 1975, bác hỏi Đức Thầy là có nên đi ra hải ngoại hay không thì Đức Thầy bảo bác ở lại, vì Đức Thầy cũng ở lại. Khi Đức Thầy vượt biên năm 1978 thì bác đang trong trại cải tạo. Tôi nhớ không lầm khoảng sau năm 2000 thì bác mất. Nhiều bạn đạo nói bác Liêm không có nhiều thanh diện!

2. Huỳnh Nguyễn phượng Yêm là người không tóc ngồi ở bìa phải, tay bắt ấn Tam Muội. Năm 1975, Đức Thầy bảo huynh Yêm nên đi ra hải ngoại và đã đến được Canada. Năm 1979, huynh Yêm bảo trợ Đức Thầy từ trại tị nạn Phi Luật Tân sang Canada.

Đầu thập niên 1980, huynh Yêm được Đức Thầy cho sang Mỹ hướng dẫn các bạn đạo tinh tấn ở Nam Cali thờ Pháp Luân Thường Chuyển. Khi kiểm soát hơi thở cho các bạn đạo thiền đường Culver City, huynh Yêm báo cáo là chỉ có “hai người rưỡi” thờ đúng (*thiền đường lúc đó có 6 bạn đạo*). Khi tôi đến tham dự đại hội Montreal năm 1983 thì Đức Thầy đang cư ngụ ở thiền đường của anh chị Cổ văn Thuần, chiếm một nửa của căn nhà duplex, nửa kia là nhà anh chị Yêm. Huỳnh Yêm có bề ngoài rất giống Đức Thầy: bụng to, đầu tròn, hít rất nhiều điển.

Trong đại hội 1983 này, huynh Yêm phụ trách đưa đón bạn đạo từ phi trường. Tôi được đón về ngụ nhà huynh Yêm trước và sau đại hội. Được dùng cơm gia đình chung với Đức Thầy một lần để sạt thanh diện sau khi sang nhà hàng xóm hốt trực. Được dắt đi Chợ Tàu Montreal dùng cơm với một người bạn của Đức Thầy để nghe ông kể về tình cảnh khó khăn của Ngài (*bài giảng Di Chúc 1982*). Huỳnh Yêm thuyết phục chúng tôi về dự án Làng Vô Vi mà huynh ngồi thiền thấy được, sẽ xây ở vùng có thiền viện Nhân Hòa bây giờ. Sau khi nghe thuyết phục sôi nổi, tôi hỏi:

- Nhưng mà lấy tiền ở đâu để xây?

Huynh Yêm bức quá đành “xỏ Nho”. Năm sau, khi đi coi đất thiền viện Vĩ Kiên năm 1984, Đức Thầy nói tôi “so đo”. Khi vào đại hội, huynh Yêm kiểm soát hơi thở cho bạn đạo. Tôi ngồi hít, huynh Yêm ban thanh diện (*của Đức Thầy*). Vài năm sau gặp huynh Yêm tại t/v Vĩ Kiên, tôi cũng thấy thanh diện chan hòa. Mãi đến năm 1993 tại đại hội Bruxel (Bỉ), huynh Yêm tức giận tuyên bố với ban tổ chức về

“quyền năng” của mình làm chúng tôi rất ngạc nhiên, may mà có Đức Thầy ra sân khấu hòa giải kịp thời.

Khoảng trước năm 2000, có bạn đạo xin Đức Thầy giúp huynh Yêm đang nguy cấp trong bệnh viện. Đức Thầy hứa sẽ giúp. Sau đó, tôi nghe kể là đám tang huynh Yêm rất buồn. Một vài năm sau, trong một giấc thiền, tôi thấy Đức Thầy dắt linh hồn huynh Yêm hốt hải đến xin tôi tí thanh diện và than “*Ở dưới đó quá kinh khủng, cậu ơi*”. Vài tháng sau, khi đến đại hội (hình như ở Orlando, Florida, năm 2001), tôi nghe Đức Thầy nói là đã can thiệp với các vị ở Địa Ngục để dắt huynh Yêm và chú Sáu NVL (VN) về tham dự đại hội! Tôi chợt nhớ là hồi xưa, ông Mai ngọc Pháp sau khi mất, cũng được Đức Thầy dắt đi tham quan Địa Ngục nhưng không bị bắt lại (*Năm 1984, bà Lê thị Nhiều nói ông MNP ở một tầng Trung Thiên còn cao hơn tầng của bà*).

Chú Sáu NVL trước kia giúp bạn đạo VN rất nhiều, và rất được kính trọng. Một bạn đạo tên Đ. có tiệm chụp hình trên đường Trần Hưng Đạo (SG) kể với tôi tại quận Cam vào thập niên 1990, là khi còn bên VN, cứ một tuần anh đến chú Sáu để trị bệnh **mở luân xa sau đầu**, thì một tuần phải đến huynh HVE để giải, và sau cùng quá bức mình, anh vượt biên qua **mét Đức Thầy** chuyện hai đại sư huynh “đấu nhau” qua bộ đầu của anh! Anh kể là **Đức Thầy nói sẽ cúp điển Chú Sáu** vì như vậy là quá lớn (*Sử dụng điển võ nhiều quá sẽ làm bạn đạo ý lại*).

3. Bác Nguyễn phước Nhung áo đen ngồi giữa, cũng đã mất trong những năm này. Bác Nhung kể lúc còn bên VN, sau khi ra khỏi trại cải tạo, bác nhờ bác Liêm (*bạn thân, cũng là chủ thiền đường trước kia ở Hòa Hưng, SG*) hướng dẫn hành pháp nhưng bác Liêm nhất định từ chối, chỉ khi nào ra khỏi VN bác Liêm mới chỉ cho người khác hành pháp. Tôi nhớ có lần bác Nhung lên t/v Vĩ Kiên uống nước mạ non (wheat grass) do anh Marc Lapoussép, bị lạnh run, nằm đắp mền. Tôi và các bạn đạo khác uống rất ngon. Người lớn tuổi không thể thanh lọc mạnh như người trẻ.

Một ghi chú nhỏ về **tu sinh Marc Lapoussé**. Anh phục vụ thiền viện Vĩ Kiên hết mình từ súc ruột cho bạn đạo, chụp hình hào quang, đến chở đá xây tường chận đất sau thiền viện (*anh khoe với tôi là ở t/v Qui Thúc bên Pháp cũng có một bức tường đá do anh xây*). Mỗi khi có đại hội anh đều được tham dự. Nhưng đến cuối thập niên 1990, **Đức Thầy đã yếu, không thể ban nhiều thanh diện**

cho anh tại t/v cũng như đại hội, bèn lấy một cơ nhỏ để đuổi anh về Pháp. Chắc là anh không hiểu tại sao, Đức Thầy không còn thương yêu Marc nữa hay sao? Khi Đức Thầy đuổi tôi khỏi t/v Nhẫn Hòa năm 1987, Ngài nói tiếng Việt nên tôi hiểu tại sao. Khi đuổi Marc, Ngài cũng nói tiếng Việt, nhưng cần một người khác dịch ra tiếng Tây! Không hiểu được tiếng Việt, anh Marc cũng khó sạt thanh điển qua lời giảng Đức Thầy hơn các bạn đạo hiểu tiếng VN. Thời điểm năm 2000 này, Đức Thầy sắp xếp nhiều việc cho nhiều bạn đạo.

4. Anh Sơn (Hùng Phong) và tôi thì chưa xuất hiện trên phần Hướng Tâm của các tuần báo Vô Vi, vẫn còn được tu mỗi ngày.

Kết luận: Địa vị xã hội cao quá có khi trở ngại đường tu, nhưng Đức Thầy vẫn có cách giúp. Hồi thời 1981/1982, Đức Thầy nói về các ông sư áo vàng và các ông cha áo đen dắt hồn người về Thánh Giới. Nhưng về Trung Thiên thì hình như chỉ có bạn đạo Vô Vi do chính Đức Thầy dắt về. Do đó, bạn đạo nào được Đức Thầy la rầy thì thường mừng rỡ vì la rầy là xóa tội. Những người có nhiều công đức với Vô Vi như giáo sư Đào mộng Nam (dịch 4 sách Du Ký) thì có thể tin vào một vị trí tâm linh tương ứng.

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 10/6/2016

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ VIỆT NAM
S, ngày 12/12/1997

Bố kính nhớ,

Con tên là T T T., 20 tuổi, có cơ may gặp người Vô Vi vào ngày 4.4.96 âm lịch, và từ đó đến nay con thực hành, thấy rất có kết quả. Trước đây con bệnh đến mức không thích sống nữa, giờ đây thì rất mạnh khỏe.

Bố ơi, gia đình con có rất nhiều chuyện không may: Cha con thì rượu chè suốt cả ngày, Chị con thì mất trí. Mẹ con và con thì ráng công phu và cầu nguyện cho cả hai. Con xin kể cho Bố nghe nhé :

Cách đây 4 năm, chị con là một người rất giỏi về buôn bán, kể cả công phu. Tánh tình hòa đồng nên mọi người đều yêu mến (lúc đó mẹ và con không thích công phu). Nhà con bán thức ăn chay. Chị con phải vất vả : sáng tinh mơ thì phải vào chợ rồi và đến 2 giờ trưa mới về đến nhà. Cha con thì

lúc nào cũng có tiệc nhậu trong nhà, (nhà thì trước sau, chỗ ngủ đều là một chỗ, nhà thấp nóc bằng thiết, nóng nực vô cùng), rượu vào thì không thể nào tả nổi. Mỗi ngày như vậy, chị con buồn lắm vì uất ức, không có ai bài giải, cuối cùng phải lâm vào cảnh mất trí. Hiện giờ vì gia đình không chịu đựng nổi, nên đã gửi đến bệnh viện tâm thần Biên Hòa. Từ đó con thấy chán đời. Mọi người đều bảo là CHỊ vì công phu nên mới bệnh như thế. Con không tin nên cố gắng hành thử đúng cách và thường xuyên, trao đổi với bạn đạo, thấy kết quả vô cùng.

Kể từ ngày đó đến nay không ngày nào thiếu được. Ngày đầu thì chỉ làm chơi thôi, không tin, nghĩ rằng cứ ngồi một cục, nằm thờ phỉ phò, thì làm được gì. Giờ đây thì đã biết KHHBPP là như thế. Cuối cùng Mẹ con cũng hành theo đến nay hơn một năm rồi, tuy nhiên cũng còn trì trệ. Mẹ và Con rất mong gặp được Đức Thầy tại VN. Vậy Bố có hứa gì với con không?

Thơ cũng đã dài, con xin dừng bút. Cầu chúc Bồ phước như đông hải, thọ tỷ nam sơn. Trong khi chờ đợi, gia đình con thành thật cảm ơn Bồ đã dành thời giờ quý báu cùng với gia đình, san sẻ mọi thắc mắc âu lo.

*Rất mong gặp lại Bồ.
Con, TT*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 18/1/1998

TT con,

Bồ vui nhận được thơ con đề ngày 12/12/97 được biết con đang thực hành tu tiên để tự giải nghiệp tâm.

Con ơi! Mang xác làm người thì phải thọ nghiệp duyên bất trắc xảy đến bất cứ lúc nào. Con có duyên lành ngộ được pháp tu tiến trong thực hành, con lại có cơ hội am tường mọi sự kích động và phản động của tình đời đen bạc, đã đem lại sự bất ổn của tâm lẫn thân, mất cả tâm linh trong chu trình tiến hóa, tạo khổ cho chính mình mà không hay. Nghiệp theo dõi từ tiền kiếp, chỉ có tu thì mới tự cứu được. Ngược lại thì chỉ hủy hoại tâm thân, sẽ gặp phải bệnh nan y thì phần hồn mới thức giấc. Tâm người đã xác nhận có cảnh thiên đàng và âm phủ - hai cõi cũng đều hỗ trợ và giáo dục cho phần hồn tiến hóa, mà cảm thức định luật của Trời Đất là nhân và quả. Kiếp này có tu thì mới thấu triệt kiếp trước đã làm gì? Kiếp này phải gánh khổ triền miên, hiểu được điều này thì phải lo tu tâm, thì mới giải được nghiệp tâm. Hướng về Trời Phật mà tu thì mới thấy được sự thanh cao và từ bi là gì?

Cần tu sửa tâm thân thì mới có cơ hội tiến tới thanh tịnh và vô cùng tận thâm sâu của đạo mâu. Nhậu nhẹt là tự sát, dùng rượu cắt đứt sự liên hệ giữa gan và tim. Ốc không minh, trí không sáng. Sống trong mờ mờ ảo ảo vô minh, chơng tình vắng mất tâm linh, không sao xây dựng được gia cang tốt đẹp của Trời ban, tự tạo khổ cho gia cang, thì chỉ có đi tới chỗ tự diệt mà thôi. Trời Phật có thấy được cũng phải bó tay mà nhìn đó thôi. Chẳng biết làm gì hơn trong lúc người đời không chấp nhận sự thật để cải sửa tâm thân. Con và mẹ con tu, cần niệm Nam Mô A Di Đà Phật theo băng giảng của Bồ mà hành, thì thanh tịnh sẽ cứu giúp cho gia cang con được yên ổn, hướng về cõi vô sanh bất diệt mà tu.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Kính thưa Ông 8,
Con xin trình Thầy một việc:

Má con và thằng em con trước kia hành theo pháp Vô Vi một thời gian dài (chính nhờ má con mà con đọc được *Tâm Tâm Đạo* của ông Em rồi thực hành pháp Vô Vi và hết bệnh và khỏe mạnh như hiện nay) nhưng đã ngã sang pháp Quán Âm do sư cô Thanh Hải truyền cũng hơn 1 năm nay, cho rằng pháp Vô Vi là thấp giống như lớp Mẫu Giáo, còn Quán Âm mới là siêu pháp đem đến giải thoát.

Gần đây bên Quán Âm phái có lưu hành quyển *PHÁ MÊ HỒN TRẦN* trong đó có đoạn nói về Vô Vi pháp như sau:

PL Vô Vi chỉ là phương tiện nhỏ tạm thời dùng để thanh lọc thể xác, thể vía, thể trí trong thời kỳ quá độ mà các pháp tu hữu vi (như cầu nguyện, tụng niệm...) không đáp ứng được. Nó chỉ nhằm thanh lọc bản thể (nói đúng ra là ba hạ thể), khai mở luân xa, chứ không khai ngộ, không giúp linh hồn tiến hóa. Nếu xét trên quan điểm giải thoát, Thượng Đế ban bố pháp môn này nhằm giúp những chúng sanh muốn tiến hóa có phương tiện tốt để thanh lọc Thân - Khẩu - Ý chuẩn bị thọ nhận 1 phương tiện tân kỳ hơn để có thể bước vào một cơ tiến hóa cao hơn, vượt khỏi phạm trù nhân loại - thiên nhân diễn ra vào thời kỳ cuối thế kỷ 20, tức màn chót của kỳ Hạ Ngươn mạt thế. Để thúc đẩy cơ tiến hóa siêu việt này, Thượng Đế ban bố pháp môn Quán Âm, một phương tiện siêu đẳng tối tân, một pháp môn tối thượng bao gồm vạn pháp. Trong cơ tiến hóa này PLVV trở nên lỗi thời, lạc hậu, chỉ có thể dành cho hạng thấp căn tu cấp nhân đạo.

Sau khi thanh lọc bản thể rồi quý vị phải tu pháp môn Quán Âm hay các pháp thiên mật tông gì đó. Ngày xưa các minh sư thường dạy đệ tử tu các pháp phương tiện gần như PLVV để tịnh hóa Thân - Khẩu - Ý trước khi truyền tâm ấn. Ngày nay, tiếc thay nhiều người không hiểu ý chỉ của Thượng Đế, cứ bám chặt lấy phương tiện rồi phân biệt kỳ thị nọ kia. Đó là một thứ ngã chấp tệ hại. Những học trò cứ học mãi một bài, một lớp là học trò kém, lưu ban kinh niên. Một linh căn trung bình chỉ cần vài tháng học PLVV là đủ thanh lọc bản thể, tiến lên học bài

khác, dùng phương tiện khác đi xa hơn, tức sẵn sàng thọ nhận tâm ấn để mình Tâm kiến Tánh, để tri kiến Phật.

Hiện nay PLVV của ông Tám đang tìm cách bành trướng, xin nhà nước công khai mở đạo tràng, nhưng đã mất đi ý nghĩa tích cực ban đầu, trở thành pháp hữu vi, thậm chí đang bị “duy vật hóa”, thành một thứ tà giáo. Tôi thật sự kinh ngạc khi nghe ai nói rằng họ đã tu PLVV - đến hàng chục năm và vẫn bám chặt cho đến khi chết!

Khi quý vị muốn đi máy bay, sẽ có xe ô tô đưa quý vị đến phi trường. Khi đến phi trường rồi, liệu quý vị có ngồi lì trên ô tô, bám lấy nó mà không chịu lên máy bay? Nếu có người nào hành động như thế, tôi tin rằng kẻ này bị tâm thần quên mất mục đích của mình hoặc là kẻ vờ vịt trá hình.

CÓ NGHĨA RẰNG PHÁP MÔN QUÁN ÂM VÍ NHƯ MÁY BAY?

Trong ví dụ trên thì PMQA là máy bay. Thật ra tôi còn muốn ví nó như con tàu vũ trụ vì nó giúp ta vượt thoát khỏi lực hút của tam giới, du hành các siêu thế giới cho đến tận cái nơi gọi là siêu thế giới.

Thầy nghĩ sao về việc này. Vô Vi pháp từng được cho là độc nhất vô nhị ở thế gian này để giúp con người thoát khỏi lực hút của hồng trần. Quán Âm pháp cũng nói y như vậy. Bản thân con thì chỉ có Vô Vi pháp nhưng 1 số người đã từng theo VV pháp bây giờ ngã sang pháp Quán Âm một số rất cuồng tín và nói về Vô Vi bằng giọng điệu như trên.

Tất cả con đều bỏ ngoài tai. Chỉ muốn nghe ý kiến Thầy.

Kính thư,
T.N.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Trả lời của Quán Âm Pháp:

T. N. con,

Tất cả pháp môn ở thế gian đều cần sự thực hành liên tục thì mới đạt tới pháp giới, mới phân minh rõ rệt được chánh hay tà. Cuối cùng, chúng ta cũng phải nhịn nhục tối đa thì mới dứt khoát trần tâm, tiến theo cơ tiến hóa trong thực hành, chứ không phải lý thuyết. Chưa hiệp khí cùng Trời Đất, làm sao thấu triệt được Quán Âm mà hành sự? Ấn Tam Muội trong Pháp Lý Vô Vi chính là phù hiệu của ấn Quán Âm, ứng dụng để giải sự mê chấp và thấu triệt nguyên lý Trời Đất. Một khi bắt Ấn Tam Muội là Ấn Quán Âm, chúng ta tập trung tinh khí thần, co lưới răng kẻ răng là “đóng cửa thế gian, mở cửa thiên đàng”, chúng ta sẽ tự mình giải được nhiều điều phải trái bất cứ từ đâu đến. Thực hành đứng đắn, trụ tâm liên tục, sẽ thấu triệt giá trị của ánh sáng vô cùng tận.

Nơi đó là siêu thế giới. Chỉ có hành mới đến được. Nếu ngược lại, nói hay mà không hành đúng thì chả bao giờ đạt được kết quả tốt.

Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Florida, ngày 24 tháng 12 năm 1987
ĐÊM GIÁNG SINH TẠI HAI KHÔNG

Hai Không khôi phục tâm linh
Cha yêu giáng thế giải minh đạo đời
Thương yêu chẳng có xa rời
Bao năm xa cách vì đời tạo ô
Ngày nay chuyên niệm Nam Mô
Quy y Phật pháp hư vô đạt thành
Cùng chung huynh đệ em anh
Chung nhau gánh vác thực hành đến nơi
Thương yêu chỉ có Cha Trời
Hy sinh sớm tối vì đời độ tâm
Đêm khuya giáng thế âm thầm
Bao la vĩ đại tự tâm đến nơi
Thức tâm khai triển hợp thời
Giáng sinh tận độ chẳng rời tình yêu
Yêu Cha yêu Mẹ yêu nhiều
Yêu công tạo hóa đạt siêu đạt hòa

Nằm trên bãi cỏ thật thà
Giữ tâm thanh tịnh chan hòa tình thương
Thế sanh tự thức noi gương
Tình thương đạo đức là đường thức tâm
Cầu xin Chúa độ chẳng lầm
Trong đêm giá lạnh tự tâm đến nơi
Nằm trong nguyên ý Cha Trời
Cao thâm tận độ tuyệt vời độ tâm
Bền tâm tự ngộ siêu âm
Hai Không thanh tịnh chẳng lầm chẳng sai
Thực hành chơn pháp miệt mài
Quân bình tự đạt hai vai nhẹ nhàng
Lệ rơi thức giấc hai hàng
Thương yêu mến cảm khai màn đạo tâm
Tin Cha quý Mẹ chẳng lầm
Thâm thâm diệu diệu âm thầm tự tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Ba (tiếp theo)

THÔNG MINH GIAN XẢO, NGỤC TỐI ĐẠO ĐÀY KHỔ SỞ TẮM THÂN.

AN PHẬN GIỮ MÌNH, CUỘC ĐỜI TỰ DO GIỮA CHỖN NHÂN GIAN

...
(Tế Phật hướng dẫn Thái Sinh tới quận Tân Trúc để thăm trại thiếu niên trùng giới).

Quả nhiên phía trước có một trường dạy về đạo đức, những học viên ở đây hoàn toàn là thanh thiếu niên, thật không ngờ được rằng tuổi còn quá trẻ mà đã bị lãnh án tù đầy. Cũng thấy có rất nhiều công xưởng để cho các thiếu niên phạm pháp học về kỹ thuật.

Tế Phật: Thật đáng tiếc nếu như trong hoàn cảnh tốt đẹp này mà không rèn luyện thì quả là đánh mất cơ hội quá may mắn.

Thái Sinh: Thưa ân sư, con thấy có nhiều đứa trẻ ngỗ ngược không chịu nghe lời giáo huấn là tại nguyên nhân nào?

Tế Phật: Trẻ con phần lớn chịu ảnh hưởng tính tình cha mẹ, bởi lẽ bẩm sinh chúng trực tiếp bị chi phối bởi sự hướng dẫn của người dạy dỗ nuôi nấng chúng, do đó nếu như cha mẹ chúng có đời sống tinh thần bình an vui vẻ thì chúng cũng hiền lành ngoan ngoãn. Còn nếu như cha mẹ hay nóng giận, gây gổ thì con cái cũng bướng bỉnh khó dạy, do đó cá tính của mỗi đứa trẻ bị ảnh hưởng bởi cha mẹ chúng, nên cách dạy dỗ hay nhất là người lớn phải làm gương.

Thái Sinh: Thưa, nếu cha mẹ tính tình hiền hòa, song con cái lại ngỗ nghịch thì sao?

Tế Phật: Trường hợp đó không thể nói được vì có quan hệ với vấn đề nhân quả, nên cần phải hết sức nhẫn nại và kiên trì giáo hóa dần dần, không được hành động vội vã nóng nảy, bởi lẽ muốn chuyển hóa được loại nhân quả này phải mất từ ba tới sáu năm, thì tính đứa trẻ mới từ từ thay đổi được, ngoài ra trong thời gian này cũng phải tập cho đứa trẻ quen

với tính vị tha. Trường hợp bị nhân quả khảo đảo thì đó là nghiệp chướng vì kiếp trước không tu, nếu như gặp phải cảnh này chớ có oán than mà hãy thành tâm nhẫn nại hướng dẫn chắc chắn sẽ thành công.

Thái Sinh: Thưa phải hướng dẫn như thế nào?

Tế Phật: Người ta khi mới sinh ra tính vốn lành (Nhân chi sơ tính bản thiện), tâm trẻ thơ giống như hạt giống, hãy đem hạt giống đó gieo xuống mảnh đất tốt rồi nhẫn nại cùng để tâm khuyến khích, nó sẽ mọc xanh tươi. Còn đã làm cha mà lại quá bận rộn với công việc khiến bỏ bê con cái chẳng ngó ngàng, làm mẹ lại thường hay nóng giận, cố chấp có thành kiến, quá nghiêm khắc hoặc quá nuông chiều hay chẳng quan tâm để mặc chúng sống cảnh tự sinh tự diệt. Nuôi con cách trên đều là chưa thể hiện đạo trung hòa, nên mới sinh ra các vấn đề của gia đình. Do đó, nếu như cha mẹ có những hành vi này đều là không biết yêu con mà là hại con. Một số cha mẹ đã không sống gương mẫu lại còn có những hành vi bất chính có ảnh hưởng tai hại tới con cái, tâm hồn chúng luôn luôn như trang giấy trắng, tai mắt bị nhiễm những thói quen bất lương khó sửa đổi, cho nên phải nuôi con trai thành rồng, con gái thành phượng (Dưỡng tử thành long, dưỡng nữ thành phượng). Đó là tâm nguyện số một của cha mẹ, song cũng cần phải chính bản thân mình làm gương cho con cái noi theo.

Thái Sinh: Thưa ân sư quả đúng như vậy, cầu ở mình thì được mà cầu ở người thì chẳng thành... Những người đó hiện giờ họ đang nằm mộng, hoặc trần trọc không ngủ nổi vì tâm hồn luôn luôn xao

động, họ cũng thường hồi tưởng lại đời sống tự do hạnh phúc trước đây.

Tế Phậ: Chỉ những kẻ đã đánh mất tự do mới hiểu được tự do là quý giá; chỉ những ai chịu nhiều đau khổ mới hiểu được hương vị hạnh phúc đậm đà. Cho nên nếu như hiện tại đang được hưởng hạnh phúc tự do mà không tự cho như thế là đủ, còn dùng mọi thủ đoạn để mong hưởng thụ nhiều hơn cho dù phải làm hại người khác hay phá hại luân thường đạo lý thì chớ có nên.

Thái Sinh: Thừa ân sư, trò ngu nghĩ rằng có nhiều người hiểu thắng, tự cao tự đại nên không nhìn thấy

sự yếu hèn của mình, do đó đã lập bè kết đảng, trang bị vũ khí cố chứng tỏ là mình mạnh mẽ oai phong là chỉ cốt để che giấu sự yếu hèn.

Tế Phậ: Trò ngoan nhận xét rất đúng, sách cũng có nói: “Tuồng thắng được trời, song hại chính mình” (*Tuồng thắng thiên khước thâu kí*). Thiết nghĩ đó là bệnh của chúng sinh cho nên cuối cùng đều tự chuốc lấy sự khổ đau do dục vọng gây nên. Xét tới cùng để tìm hiểu nguyên nhân thì chỉ tại lòng mình còn quá yếu hèn. Thôi, thầy trò mình tới nơi khác phỏng vấn tiếp.

(còn tiếp)

